

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
1999/C 91/01	Rådets retsakt af 12. marts 1999 om udarbejdelse, på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, af protokollen om anvendelsesområdet for hvidvaskning af udbyttet fra kriminalitet i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet og om tilføjelse af transportmidlets registreringsnummer i konventionens liste over oplysninger	1
1999/C 91/02	Forklarende rapport til anden protokol til konventionen om beskyttelse af de Europæiske Fællesskabers finansielle interesser	8

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RETSAKT

af 12. marts 1999

om udarbejdelse, på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, af protokollen om anvendelsesområdet for hvidvaskning af udbyttet fra kriminalitet i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet og om tilføjelse af transportmidlets registreringsnummer i konventionens liste over oplysninger

(1999/C 91/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra c), og

som tager i betragtning, at det af hensyn til behovet for ensartede bestemmelser i de gældende retsakter på toldområdet og af hensyn til intensiveringen af bekæmpelsen af den organiserede kriminalitet er nødvendigt af udvide anvendelsesområdet for hvidvaskning af udbyttet fra kriminalitet og tilføje »transportmidlets registreringsnummer« i konventionens liste over datakategorier —

FASTSLÅR, at den hertil knyttede protokol, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer har undertegnet dags dato, hermed er udarbejdet, og

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Rådets vegne

O. SCHILY

Formand

PROTOKOL

udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om anvendelsesområdet for hvidvaskning af udbyttet fra kriminalitet i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet og om tilføjelse af transportmidlets registreringsnummer i konventionens liste over oplysninger

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne protokol, Den Europæiske Unions medlemsstater —

SOM HENVISER TIL retsakt af 12. marts 1999, vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union,

SOM HENVISER TIL konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om brug af informationsteknologi på toldområdet (¹), i det følgende benævnt »konventionen« —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Konventionens artikel 1, nr. 1), andet led, affattes således:

- » — overførsel, konvertering, hemmeligholdelse eller maskering af formuegoder eller udbytte, der direkte eller indirekte hidrører fra eller anvendes i forbindelse med ulovlig international narkotikahandel eller overtrædelse af
- i) en medlemsstats love eller administrative bestemmelser, for hvis anvendelse toldmyndighederne i medlemsstaten er helt eller delvis ansvarlige, for så vidt angår grænseoverskridende vareforsendelser, der er underlagt forbud, restriktioner eller kontrolforanstaltninger, særlig i henhold til artikel 36 og 223 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, samt ikke harmoniserede punktafgifter, eller
- ii) samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelser, vedrørende indførsel, udførsel, forsendelse og opbevaring af varer, der er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne og tredjelande samt mellem medlemsstaterne indbyrdes for så vidt angår varer, der ikke har status som fællesskabsva-

rer efter artikel 9, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, eller som skal kontrolleres eller undersøges yderligere for at få fastslået deres status som fællesskabsvarer, eller

- iii) samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og specifikke bestemmelser, der er truffet vedrørende varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter, eller
- iv) samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan vedrørende harmoniserede punktafgifter og merværdiafgift ved indførslen, samt de nationale gennemførelsesbestemmelser hertil.«

Artikel 2

De kategorier af oplysninger, der er nævnt i konventionens artikel 4, suppleres med følgende kategori:

- »ix) transportmidlets registreringsnummer.«

Artikel 3

1. Denne protokol vedtages af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 34.

2. Medlemsstaterne giver depositaren notifikation om afslutningen af de procedurer, der efter deres forfatningsmæssige bestemmelser kræves for at vedtage denne protokol.

3. Denne protokol træder i kraft halvfems dage efter, at den sidste stat har foretaget den i stk. 2 omhandlede notifikation, idet denne stat skal være medlem af Den Europæiske Union på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om denne protokol. Protokollen træder dog tidligst i kraft samtidigt med konventionen.

Artikel 4

1. Denne protokol er åben for tiltrædelse af enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union.

2. Tiltrædelsesinstrumenter deponeres hos depositaren.

3. Teksten til denne protokol på den tiltrædende stats sprog, som udarbejdet af Rådet for Den Europæiske Union, har gyldighed som autentisk.

4. Denne protokol træder i kraft over for enhver stat, der tiltræder den, halvfems dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for denne protokols ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af perioden på halvfems dage.

Artikel 5

Enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union og part i konventionen i overensstemmelse med dens artikel 25, godkender bestemmelserne i denne protokol.

Artikel 6

1. Medlemsstater, der er høje kontraherende parter i denne protokol, kan foreslå ændringer. Alle ændringsforslag sendes til depositaren, der underretter Rådet herom.

2. Ændringer fastlægges af Rådet, der anbefaler medlemsstaterne at vedtage dem i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

3. De således vedtagne ændringer træder i kraft efter bestemmelserne i artikel 3.

Artikel 7

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositar for denne protokol.

2. Depositaren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* notifikationer, instrumenter og meddelelser vedrørende denne protokol.

Hecho en Bruselas, el doce de marzo de mil novecientos noventa y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles, den tolvte marts nitten hundrede og nioghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am zwölften März neunzehnhundertneunundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Μαρτίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα.

Done at Brussels on the twelfth day of March in the year one thousand nine hundred and ninety-nine.

Fait à Bruxelles, le douze mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil an dara lá déag de Mhárta, míle naoi gcéad nocha naoi.

Fatto a Bruxelles, addì dodici marzo millenovecentonovantanove.

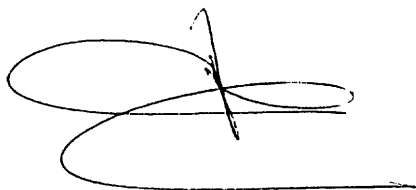
Gedaan te Brussel, de twaalfde maart negentienhonderd negenennegentig.

Feito em Bruxelas, em doze de Março de mil novecentos e noventa e nove.

Tehty Brysselissä kahdentenatoista päivänä maaliskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän.

Som skedde i Bryssel den tolfte mars nittonhundraionio.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

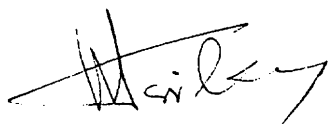
For regeringen for Kongeriget Danmark

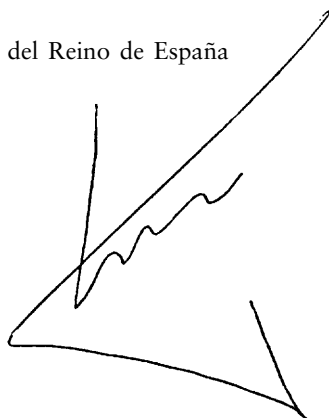
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

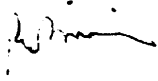
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

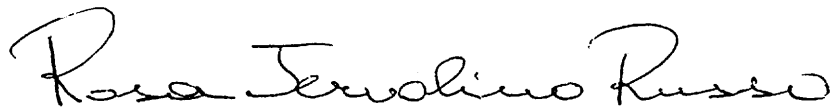
Pour le gouvernement de la République française

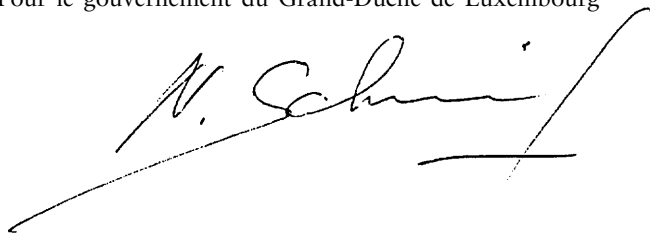
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

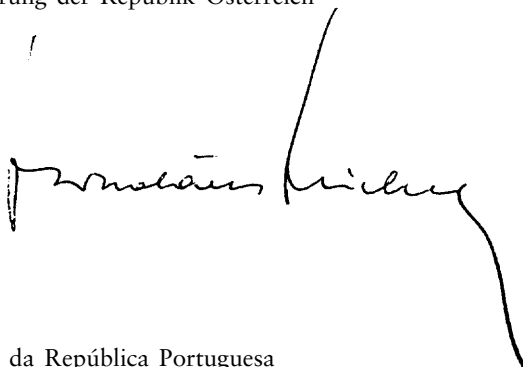
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

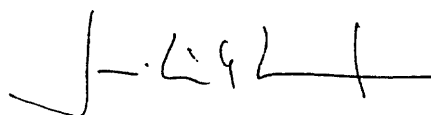
Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Franz Schüssel', written in a cursive style. The signature is positioned above a horizontal line.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style. The signature is positioned above a horizontal line.

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style. The signature is positioned above a horizontal line.

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style. The signature is positioned above a horizontal line.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style. The signature is positioned above a horizontal line.

Erklæringer

1. Kongeriget Spanien erklærer, at det agter at lade oplysninger registrere i Toldinformations-systemet efter i hvert enkelt tilfælde at have taget hensyn til principperne om retssikkerhed og formodning om uskyld, især når der er tale om registrering af oplysninger vedrørende skattespørgsmål.
 2. Danmark erklærer, at for dets vedkommende finder artikel 1 kun anvendelse på prædikatsforbrydelser i forbindelse med hvilke hæleri til enhver tid er strafbart i henhold til dansk lovgivning, herunder § 191a i straffeloven om narkotikahæleri i forbindelse med indsmugling af særlig grov karakter.
-

FORKLARENDE RAPPORT

Til anden protokol til konventionen om beskyttelse af de Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

(Godkendt af Rådet den 12. marts 1999)

(1999/C 91/02)

I. INDLEDNING

Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser blev udarbejdet af Rådet og undertegnet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 26. juli 1995 ⁽¹⁾. Denne konvention (i det følgende benævnt »konventionen« eller »svigkonventionen«) udgør den første aftale under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, som omhandler svig, der berører de Europæiske Fællesskabers budget. Der blev derefter udarbejdet en første protokol til konventionen, som blev undertegnet den 27. september 1996 ⁽²⁾. Denne omhandler først og fremmest bestikkelse, som involverer nationale tjenestemænd og fællesskabstjenestemænd, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (denne protokol benævnes i det følgende »første protokol« eller »bestikkelsesprotokollen«). Dernæst blev der den 29. november 1996 udarbejdet og undertegnet en protokol om præjudiciel fortolkning af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ved De Europæiske Fællesskabers Domstol ⁽³⁾. Ifølge dette instrument kan medlemsstaterne i en erklæring fremsat i forbindelse med undertegnelsen af protokollen eller på ethvert senere tidspunkt acceptere, at Domstolen har kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af konventionen og af første protokol.

Samtidig med at ovennævnte instrumenter blev udarbejdet på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, vedtog Det Europæiske Fællesskab to retsakter, der er af særlig interesse i denne forbindelse. Det drejer sig om Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽⁴⁾ og om Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽⁵⁾.

I retsakten om udarbejdelse af konventionen understregede Rådet, at konventionen snarest skulle suppleres med et andet juridisk instrument for at forbedre den strafferetlige beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Kommissionen fremlagde i begyndelsen af 1996 et udkast til anden protokol til svigkonventionen ⁽⁶⁾. Der blev henvist til det ønske, som Rådet havde givet udtryk for ved udarbejdelsen af konventionen og til Rådets resolution af 6. december 1994 om retlig beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser ⁽⁷⁾. I denne resolution opfordrede Rådet til, at det blev gjort muligt at pålægge juridiske personer sanktioner, og at lovene om hvidvaskning af penge blev udvidet til også at omfatte beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser. Kommissionens initiativ og udkast blev overtaget af det italienske formandskab for Rådet, og ved afslutningen af dette formandskab var drøftelserne om udkastet allerede langt fremme. I juni 1996 hørte det italienske formandskab Europa-

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

⁽²⁾ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 151 af 20.5.1997, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT C 83 af 20.3.1996, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT C 355 af 14.12.1994, s. 2.

Parlamentet på grundlag af artikel K.6 i traktaten om Den Europæiske Union, og Europa-Parlamentet afgav udtalelse ved beslutning af 24. oktober 1996 ⁽¹⁾. Drøftelserne blev videreført under det irske formandskab, og under det nederlandske formandskab nåede Rådet på samlingen den 26. maj 1997 til politisk enighed om udkastet om konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Den 19. juni 1997 vedtog Rådet retsakten om udarbejdelse af anden protokol, og samme dag blev anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser undertegnet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer ⁽²⁾.

Med hensyn til retsgrundlaget for protokollen henvises til bemærkningerne under afsnit II i den forklarende rapport til konventionen ⁽³⁾.

Vigtigheden af at få anden protokol gjort færdig og implementeret er understreget i handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der blev vedtaget af Rådet den 28. april 1997 ⁽⁴⁾, og som indeholder henstillinger om, at medlemsstaterne i større udstrækning kriminaliserer hvidvaskning af penge, at samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne om bekæmpelse af svig, der berører De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, og af hvidvaskning af penge i tilknytning hertil bliver forbedret og struktureret, at der bliver indført ansvar for juridiske personer, som er indblandet i organiseret kriminalitet, og at der bliver indsamlet relevante oplysninger med hensyn til juridiske personer for at forhindre organiseret kriminalitet i at trænge ind i den lovlige økonomi.

II. BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Artikel 1

Definitioner

1.1. Generelle bemærkninger

I denne indledende bestemmelse defineres fem udtryk, der bruges i anden protokol. Ud over helt nøjagtigt at definere disse udtryk, som de skal forstås i anden protokol, tjener de tre første definitioner også til at fastslå forbindelsen mellem anden protokol og henholdsvis svigkonventionen og første protokol.

1.2. Litra a) og b)

Ved litra a) og b) knyttes formelt forbindelsen mellem anden protokol og svigkonventionen, idet det fastsættes, at der ved »konventionen« skal forstås svigkonventionen, og ved »svig« den adfærd, der er beskrevet i svigkonventionen.

1.3. Litra c)

Anden protokol har ud over forbindelsen til svigkonventionen også forbindelse til første protokol,

bestikkelsesprotokollen. Denne forbindelse fremhæves i litra c), hvori det fastsættes, at udtrykkene »passiv bestikkelse« og »aktiv bestikkelse« i anden protokol skal forstås på samme måde som i første protokol.

1.4. Litra d)

I anden protokol fastsættes, at der ved »juridisk person« skal forstås enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, undtagen stater eller andre offentlige organer, der udøver statslig myndighed, samt offentlige internationale organisationer. I denne forbindelse skal der ved »national lovgivning« forstås den nationale lovgivning i den medlemsstat, der træffer foranstaltninger over for en juridisk person i overensstemmelse med anden protokol.

1.5. Litra e)

Ved »hvidvaskning af penge« forstås der i anden protokol den adfærd, der er defineret i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge ⁽⁵⁾, for så vidt angår de strafbare handlinger, der er omfattet af svigkonventionen og af første proto-

⁽¹⁾ EFT C 347 af 18.11.1996, s. 150.

⁽²⁾ EFT C 221 af 19.7.1997, s. 11.

⁽³⁾ EFT C 191 af 23.6.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

kol. Som følge heraf dækker hvidvaskning af penge i protokollen hvidvaskning af udbyttet fra i hvert fald grove tilfælde af svig og udbyttet fra aktiv og passiv bestikkelse ⁽¹⁾.

I direktivets definition af hvidvaskning af penge i artikel 1, tredje led, indgår udtrykket »formuegoder«, som efterfølgende defineres i samme artikels fjerde led. Dette indebærer, at der ved »formuegoder« i protokollen forstås »aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om fysiske eller ikke-fysiske genstande, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt retlige dokumenter eller instrumenter, der tjener som bevis for ejendomsret til sådanne aktiver«.

Artikel 2

Hvidvaskning af penge

Denne bestemmelse indebærer sammenholdt med artikel 1, litra e), at medlemsstaterne har pligt til at sikre, at den strafbare handling hvidvaskning af penge i deres nationale lovgivning også omfatter svig, i det mindste i grove tilfælde, samt aktiv og passiv bestikkelse som prædikatorbrydelser. En sådan udvidelse af, hvad der skal kvalificeres som hvidvaskning af penge, svarer til henstillingen i handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet om at gøre »kriminalisering af hvidvaskning af udbyttet fra kriminalitet (. . .) så generel som muligt« (henstilling nr. 26). For at føre denne henstilling ud i praksis har Rådet den 3. december 1998 vedtaget en fælles aktion om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold ⁽²⁾, der forpligter medlemsstaterne til at operere med en bredt sammensat liste over prædikatorbrydelser. I sin anden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af direktivet om hvidvaskning af penge ⁽³⁾ har Kommissionen oplyst, at den agter at foreslå en udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om hvidvaskning af penge. Det bemærkes, at det — for at gøre det muligt for medlemsstaterne at ratificere anden protokol, selv om de endnu ikke har kunnet gennemføre en sådan udvidelse — i anden protokols artikel 18, stk. 1, fastsættes, at medlemsstaterne kan tage midlertidigt forbehold i fem år, undtagen i sager, der vedrører grove tilfælde af aktiv eller passiv bestikkelse, og at dette forbehold kan fornyes én gang.

⁽¹⁾ Jf. også den fælles aktion af 3. december 1998 vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ KOM(1998) 401 endelig udg. af 1. juli 1998.

Artikel 3

Juridiske personers ansvar

3.1. Generelle bemærkninger

I artikel 3 fastsættes det, at medlemsstaternes lovgivning skal hjemle, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for svig, aktiv bestikkelse og hvidvaskning af penge, der er begået for at skaffe dem vinding. Stk. 1 omhandler kriterierne for, hvornår den juridiske person skal kendes ansvarlig for strafbare handlinger, der begås af personer i visse ledende stillinger, medens stk. 2 omhandler muligheden for at drage en juridisk person til ansvar for strafbare handlinger, der begås af andre personer inden for den juridiske person. I stk. 3 understreges det, at den juridiske persons ansvar ikke udelukker et ansvar for den fysiske person, der er involveret i den strafbare handling, som den juridiske person er ansvarlig for.

3.2. Stk. 1

I henhold til stk. 1 er der grund til at kende en juridisk person ansvarlig for en af de nævnte strafbare handlinger, hvis mindst to betingelser er opfyldt:

- i) den strafbare handling skal være begået for at skaffe den juridiske person vinding, og
- ii) den strafbare handling skal være begået af en fysisk person, der har en vis ledende stilling inden for den juridiske person.

Ved den første betingelse skabes der en forbindelse mellem den strafbare handling og den juridiske person. Den juridiske person skal opnå vinding ved den strafbare handling. Der kan eventuelt være tale om direkte finansiel vinding (f. eks. ved at tilegne sig udbyttet hidrørende fra EF-svig) eller anden vinding (f. eks. ved at opnå en ordre takket være bestikkelse af en tjenestemand). Det er irrelevant, om den fysiske person, der konkret begår den strafbare handling, handler individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person.

Ved den anden betingelse skabes der en forbindelse mellem den fysiske lovovertræder og den juridiske person, der skal kendes ansvarlig for den strafbare handling. Om den fysiske person indtager en »ledende stilling«, afgøres på grundlag af et eller flere elementer, der nævnes i stk. 1; disse rækker fra det formelle til det materielle: beføjelse til at repræsentere den juridiske person, beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller beføjelse til at udøve intern kontrol. Dette indebærer, at medlemsstaterne for at implementere anden protokol er nødt til at fastsætte

i deres nationale lovgivning, at disse tre elementer hver for sig kan danne grundlag for at fastslå, at en fysisk person indtager en »ledende stilling«.

For så vidt angår de tilfælde, hvor grundlaget for den juridiske persons ansvar er, at den fysiske lovovertræder har beføjelse til at udøve intern kontrol, bør det bemærkes, at udtrykket »kontrol« skal forstås således, at beføjelsen til at overvåge administrationen af den juridiske person må være af en sådan karakter, at den sikrer den fysiske lovovertræder en ledende stilling internt i den juridiske person. Beføjelse til at udøve kontrol internt i den juridiske person kan især være en følge af et ansvar for intern finansiel kontrol og revision og medlemskab af et kontrol- eller overvågningsorgan internt i den juridiske person, der er af et sådant omfang, at disse stillinger svarer til en ledende stilling, der indebærer en mulighed for at øve indflydelse på administrationen af den juridiske person. Kontrolbeføjelser, som ikke indebærer nogen mulighed for at øve indflydelse på administrationen af den juridiske person, tages ikke i betragtning. Stk. 1 omfatter ikke eksterne personer, der reviderer den berørte juridiske persons regnskaber, f. eks. personer fra revisionsfirmaer.

Den juridiske person kan også kendes ansvarlig, hvis den i stk. 1 omhandlede fysiske person blot har medvirket til eller har anstiftet den strafbare handling, eller blot har forsøgt at begå svig.

3.3. Stk. 2

De tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, suppleres i stk. 2 med den situation, hvor en strafbar handling af den i stk. 1 nævnte art begås af en person, der er underordnet personen i den ledende stilling. Medlemsstaterne pålægges at sikre, at der i sådanne tilfælde kan træffes foranstaltninger over for en juridisk person, hvis den strafbare handling er blevet gjort mulig, fordi en person i en ledende stilling har udøvet utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol. Stk. 2 indebærer således ikke nødvendigvis et objektivi ansvar for den juridiske person; stk. 1 kan tolkes derhen, at den kun dækker tilfælde, hvor den juridiske person som sådan kan pålægges skylden for, at personer, der handler på dens vegne, har udvist strafskyldig adfærd. Jf. også punkt 4.3.

3.4. Stk. 3

I stk. 3 fastsættes det, at den juridiske persons ansvar for en strafbar handling ikke skal gøre det

umuligt strafferetligt at forfølge de fysiske personer, der rent faktisk har begået den strafbare handling. Som følge heraf kan foranstaltninger, der træffes f. eks. over for et selskab, for hvis vinding en direktør har begået svig, ikke forhindre strafferetlig forfølgelse af direktøren selv.

Artikel 4

Sanktioner over for juridiske personer

4.1. Generelle bemærkninger

Artikel 4 omhandler sanktioner over for juridiske personer, der kendes ansvarlige for de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 3. Den omfatter de forskellige former for ansvar, der behandles i artikel 3, stk. 1 og 2, idet der sondres mellem ansvar for en strafbar handling, der begås af en person i en ledende stilling, og ansvar for en strafbar handling, der begås af en ansat i en underordnet stilling.

4.2. Stk. 1

I stk. 1 pålægges medlemsstaterne at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige for en af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede strafbare handlinger begået af en person i en ledende stilling, kan iværksættes »sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning«, hvorved der henvises til artikel 2 i svigkonventionen og til Domstolens retspraksis. I henhold til anden protokol skal sådanne sanktioner indbefatte bødestraf eller administrativt idømte bøder, og de kan derudover indbefatte andre sanktioner, som illustreres ved hjælp af en række eksempler. Eksempel på en sådan anden sanktion kunne være, at en juridisk person som en supplerende foranstaltning udelukkes fra at deltage i offentlige licitationer, således som det foreslås i Europa-Parlamentets beslutning af 24. oktober 1996.

4.3. Stk. 2

I stk. 2 fastsættes det, at medlemsstaterne også skal sikre, at der kan iværksættes sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for juridiske personer, der kendes ansvarlige for svig, bestikkelse og hvidvaskning af penge i henhold til artikel 3, stk. 2, dvs. i de tilfælde, hvor den strafbare handling, der er begået af en ansat i en underordnet stilling, er blevet gjort mulig, fordi en person i en ledende stilling har udøvet utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2 og artikel 4, stk. 2, kan medlemsstaterne selv vælge, hvilken type og hvor strenge sanktioner eller foranstaltninger der skal iværksættes, når blot de er effektive, står i et

rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Det er derfor værd at notere sig, at der ifølge artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, kan være tale om strafferetlige sanktioner, men at administrative og civilretlige sanktioner også er mulige. De sanktioner eller foranstaltninger, der sigtes til med artikel 4, stk. 2, i anden protokol skal, selv om de ikke behøver at være foreskrevet i medlemsstaternes straffelov eller særlovgivning, om nødvendigt have karakter af straf og skal således ikke kun bestå i erstatning for forvoldt skade eller tilbagebetaling af uretmæssig berigelse.

Artikel 5

Konfiskation

For at sikre et effektivt samarbejde i bekæmpelsen af EF-svig og bestikkelse i tilknytning hertil skal der i de enkelte medlemsstaters lovgivning være hjemmel for at træffe ensartede mindsteforanstaltninger i ensartede tilfælde vedrørende beslaglæggelse og konfiskation eller berøvelse af redskaber eller udbytte fra svig, aktiv eller passiv bestikkelse og hvidvaskning. Henvielsen til berøvelse af redskaber og udbytte skal dække tilfælde, der ikke nødvendigvis omfatter konfiskation (f. eks. civilretlige sager med henblik på skadeserstatning eller tilbagelevering af ejendom til den retmæssige ejer).

De beslaglæggelses-, konfiskations- eller berøvelsesforanstaltninger, som skal indføres, kan være rettet mod de redskaber, der er anvendt til at begå svig, aktiv eller passiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge, og mod udbyttet af sådanne strafbare handlinger. Foranstaltningerne kan derudover være rettet mod formuegoder af en værdi, der svarer til et sådant udbytte. I den forbindelse dækker udtrykket »beslaglæggelse« udtrykkene »indefrysning« og »beslaglæggelse«, som defineret i artikel 1, litra 1), i FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (undertegnet den 19. december 1988 i Wien).

Et tredjemand i god tro skal beskyttes med hensyn til konfiskation og berøvelse af redskaber og udbytte. Dette kan udledes af andet punktum i artikel 5, hvor det fastsættes, at den berørte medlemsstat skal handle efter sin egen nationale lovgivning, og at spørgsmålet om, hvorvidt en tredjemand har handlet i god tro eller ej, skal afgøres efter denne medlemsstats lovgivning.

Artikel 6

Overtrædelse af told- og afgiftsbestemmelser

I artikel 6 fastsættes det, at det ikke er muligt at påberåbe sig den fiskale undtagelse ved begæring om

gensidig retshjælp inden for anden protokols anvendelsesområde, og denne bestemmelse supplerer således artikel 5, stk. 3, i svigkonventionen. Ifølge sidstnævnte bestemmelse er det ikke muligt at gøre brug af den fiskale undtagelse i forbindelse med udlevering, og i artikel 6 i anden protokol fastsættes det, at en medlemsstat ikke kan nægte at yde gensidig retshjælp i straffesager alene med den begrundelse, at det drejer sig om en told- eller afgiftsrelateret overtrædelse.

Bestemmelsen er en undtagelse fra artikel 2, litra a), i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager (undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg), og selv om der allerede findes flere bestemmelser, der svarer til artikel 6 (f. eks. artikel 1 i tillægsprotokollen til 1959-konventionen (undertegnet den 17. marts 1978 i Strasbourg) og artikel 50 i Schengen-gennemførelseskonventionen (undertegnet den 14. juni 1990 i Schengen)), blev det besluttet også at inkorporere den i anden protokol, eftersom ingen af disse instrumenter var ratificeret af alle medlemsstaterne, da retsaktens udarbejdelse af anden protokol blev vedtaget. »Overtrædelse af afgiftsbestemmelser« dækker i denne sammenhæng overtrædelser, der vedrører indtægter (skatter og afgifter) i konventionens forstand.

Artikel 7

Samarbejde med Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

7.1. Generelle bemærkninger

I artikel 7 og følgende artikler reguleres samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for konventionens og protokollernes anvendelsesområde, og det fastsættes, hvilke forpligtelser dette samarbejde indebærer for Kommissionen.

De medlemsstater, der er kontraherende parter i anden protokol, overdrager Kommissionen en opgave, der indebærer visse forpligtelser for Kommissionen, som vedrører ikke blot dens forbindelser med medlemsstaterne, men også dens forbindelser med privatpersoner, for så vidt angår databeskyttelse. Kommissionen er villig til at varetage denne opgave og accepterer det ansvar, som påhviler den ifølge de relevante bestemmelser i anden protokol ⁽¹⁾.

Artikel 6 i svigkonventionen indeholder generelle bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaterne i tilfælde af svig, der skader De Europæiske

⁽¹⁾ Jf. den erklæring, Kommissionen fremsatte om artikel 7 ved anden protokols vedtagelse (offentliggjort i EFT sammen med anden protokol).

Fællesskabers finansielle interesser. Denne bestemmelse gælder også anden protokol i medfør af anden protokols artikel 12, stk. 1. I anden protokols artikel 10 fastslås det som et princip, at medlemsstaterne og Kommissionen skal udveksle oplysninger med henblik på anvendelsen af konventionen.

Anden protokols artikel 7 ligger i forlængelse af disse bestemmelser i konventionen. For det første pålægger artikel 7 medlemsstaterne og Kommissionen at samarbejde indbyrdes om bekæmpelse af svig, aktiv og passiv bestikkelse og hvidvaskning af penge. Det understreges således, at ikke kun medlemsstaterne, men også Kommissionen spiller en rolle i samarbejdet om bekæmpelse af svig og af aktiv og passiv bestikkelse samt af hvidvaskning af penge. Den rolle, som Kommissionen tildeles, er knyttet til Kommissionens særlige ansvar og særlige forpligtelser, navnlig med hensyn til gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers budget og men hensyn til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabernes finansielle interesser, som fastsat i artikel 205 og 209 A ⁽¹⁾ i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. For det andet fastsætter artikel 7 rammerne for udvekslingen og videregivelsen af oplysninger, som er et uundværligt led i et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

7.2. Stk. 1

- a) I stk. 1 fastsættes, at medlemsstaterne og Kommissionen skal samarbejde. I artikel 6 i konventionen fastslås det, at det er medlemsstaterne, der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning, og dette suppleres i protokolens artikel 7, stk. 1, med, at Kommissionen tildeles en teknisk og operativ rolle. Bestemmelsen overfører således begrebet partnerskab til bekæmpelsen af svig.

Der er her navnlig tale om svig, der udgør strafbare handlinger. Når mindst to medlemsstater er berørt, kan der tænkes følgende situationer:

- de svigagtige handlinger er begået på to forskellige nationale områder
- svigen er begået på en enkelt medlemsstats område, men gerningsmændene er statsborgere i forskellige lande, det være sig medlemsstater eller tredjelande

- selve den svigagtige handling er begået i én enkelt medlemsstat, men beviserne er spredt på forskellige nationale områder inden for eller uden for EU
- det udbytte og de formuegoder, der vil kunne beslaglægges, befinder sig uden for den stat, hvor den strafbare handling er begået, og befinder sig måske uden for EU's område
- svigen er begået på nationalt plan, men er i virkeligheden led i en internationalt organiseret kæde af svig.

Disse tænkte situationer gælder også, når der er tale om bestikkelse og hvidvaskning. I alle tilfælde skal medlemsstaterne og Kommissionen samarbejde indbyrdes.

- b) Kommissionen rolle præciseres nærmere i andet afsnit, hvori det fastsættes, at Kommissionen skal yde bistand med henblik på den konkrete udmøntning af samarbejdet. Selv om en svigagtig handling er begået i én enkelt medlemsstat, kan de udmærket stå i forbindelse med handlinger, der involverer organiserede net i flere forskellige medlemsstater. Et hurtigt og frugtbart samarbejde mellem de kompetente myndigheder såvel på medlemsstatsplan som på fællesskabsplan vil kunne sikre, at efterforskningen og retsforfølgningen får det ønskede udfald.

Kommissionens rolle betegnes med udtrykket »bistand«. Hvordan denne bistand konkret vil komme til udtryk, afhænger af en vurdering af forholdene og behovene i det enkelte tilfælde. Meningen er, at bistanden — gennem en garanti af, at bl. a. den nødvendige kompetence er for hånden — skal være et ekstra plus for efterforskningen af de faktiske omstændigheder og for retsforfølgningen og domfældelsen i de tilfælde, hvor svig indbringes for de nationale myndigheder. »Bistand« skal forstås meget bredt og uden nogen form for begrænsninger.

Det siger sig selv, at den rolle, som Kommissionen tildeles, på ingen måde berører medlemsstaternes politi- og domsmæssige beføjelser på det strafferetlige område. Medlemsstaternes myndigheder råder over nationale og internationale juridiske instrumenter, herunder navnlig svigkonventionen og protokollerne hertil, som giver dem mulighed for at bekæmpe svig, især når den begås af organiserede net inden for økonomisk kriminalitet. Stk. 1 indebærer ingen ændring af gældende

⁽¹⁾ Omnummereret til artikel 274 og 280 i medfør af artikel 12 og bilaget til Amsterdam-traktaten (EFT C 340 af 10.11.1997).

ationale og internationale juridiske instrumenter; den vedrører udelukkende den bistand, som Kommissionen skal yde på dette område. Bistanden kan antage to former, som bør holdes ude fra hinanden: på den ene side teknisk bistand og på den anden side operativ bistand.

- c) »Den tekniske bistand« repræsenterer det ekstra plus, som Kommissionen vil kunne tilføre samarbejdet på alle de områder, der hører ind under fællesskabslovgivningen. Der tænkes navnlig på det erfaringsmateriale og den logistiske ekspertise, som Kommissionen råder over med hensyn til at forebygge og bekæmpe svig. Man vil således med fordel kunne udnytte alle strategiske oplysninger om de nyeste tendenser inden for de forskellige former for svig, oplysningerne om klassifikationen af de personer, der begår svig, eller de organisationer, der har specialiseret sig i svig, samt analyserne af de risici, der skyldes følsomheden af visse aktivitetsområder.

Af logistiske grunde kan de efterforskende myndigheder og de retslige myndigheder have brug for at få adgang til Kommissionens forskellige databaser om potentielt relevante økonomiske aktiviteter, og disse databaser kan ikke konsulteres uden Kommissionens medvirken.

Den tekniske bistand dækker også den hjælp, som enheden for strafferetlig ekspertise under enheden for »koordinering af bedrageribekæmpelse« (UCLAF) kan tilbyde takket være dens erfaring på det teknisk-juridiske område, herunder dens kendskab til de nationale systemer. Enhver efterforskende myndighed kan således udnytte denne ekspertise med henblik på bl. a. at forberede begæringer, der skal sendes til de retslige myndigheder i en eller flere andre medlemsstater.

- d) »Den operative bistand« knytter sig til den konkrete, praktiske bekæmpelse af svig, bestikkelse og hvidvaskning af penge; den dækker alle de bidrag, som Kommissionen kan yde til mere effektive håndhævende aktioner for at lette koordineringen af de nationale myndigheders efterforskning.

Ganske vist er det medlemsstaternes kompetente (retslige eller andre) myndigheder, der står for den efterforskning og retsforfølgning, der iværksættes på de områder, som er omfattet af artikel 7, men Kommissionens operative bistand vil kunne være nyttig for en hensigtsmæssig afvikling af efterforskningen; den vil nemlig kunne gøre det muligt:

- at udpege og kontakte de kompetente nationale myndigheder og etablere en forbindelse af informativ/operativ art med henblik på at sikre en sammenknytning af den administrative og den strafferetlige efterforskning
- at etablere eller lette de direkte kontakter mellem de berørte kompetente myndigheder
- om nødvendigt eller på anmodning hurtigt at tilrettelægge møder med de berørte myndigheder
- at befordre forbindelserne mellem de forskellige kompetente myndigheder i de berørte lande, når der er tale om organiseret international svig
- at yde de nationale kompetente myndigheder den fornødne hjælp, således at de så effektivt og så hurtigt som muligt kan udnytte resultaterne af Kommissionens undersøgelser og de muligheder, der ligger i det internationale administrative samarbejde
- at yde de kompetente nationale myndigheder bistand med henblik på fuldt ud at udnytte de muligheder, der ligger i internationale aftaler om retligt samarbejde. Denne bistand kan eventuelt omfatte, at der stilles oplysninger til rådighed med henblik på at udarbejde begæringer om retligt samarbejde
- at lette de nødvendige kontakter med de kompetente myndigheder i sager om organiseret international svig med henblik på at fremme anvendelsen af svig-konventionens artikel 6, stk. 2 (centralisering af retsforfølgningen).

7.3. Stk. 2

Stk. 2 omhandler udveksling af oplysninger, som skal ske under hensyntagen til behovet for at holde efterforskningsarbejdet hemmeligt og beskytte personoplysninger.

- a) Formålet med stk. 2 er at slå fast, at der principielt ikke bør være noget til hinder for en udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen, herunder mellem medlemsstaterne via Kommissionen. Udvekslingen af oplysninger forudsætter, at der går en strøm af oplysninger, i begge retninger.

Udvekslingen af oplysninger tager sigte på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder og sikre en indsats, der skal forebygge og bekæmpe svig, aktiv og passiv bestikelse og hvidvaskning af penge. En sådan indsats kan omfatte skærpet administrativ kontrol i de tilfælde, hvor der forventes faktiske uregelmæssigheder, men også opstilling af en sammenhængende strategi med hensyn til kontrol og efterforskning.

Det præciseres ikke i stk. 2, hvilke typer oplysninger der vil kunne udveksles. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt fra første færd at sætte grænser for udvekslingen. Da der kan tænkes mange mulige samarbejdssituationer, vil informationsbehovet kunne komme til at gælde en lang række konkrete oplysninger alt efter, hvor der er brug for et samarbejde. Hvad oplysningerne helt nøjagtigt skal gå på, vil være afhængigt af, hvor langt fremme efterforskningen er på det tidspunkt, hvor samarbejdet kommer i stand, og naturligvis af de særlige forhold, der gør sig gældende i den sag, hvor der er brug for oplysninger som grundlag for nye tiltag.

De oplysninger, der kan udveksles i medfør af stk. 2, kan f. eks. vedrøre:

- svigens art, herunder den juridiske kontekst
- modus operandi
- de fysiske og juridiske personer, der er involveret, og personoplysninger mere generelt.

- b) Der fastsættes i stk. 2 to behov, som der skal tages hensyn til i forbindelse med udvekslingen af oplysninger: behovet for databeskyttelse og behovet for at holde efterforskningsarbejdet hemmeligt. Hensynet skal i hvert enkelt tilfælde bero på en konkret, begrundet vurdering.

Beskyttelsen af personoplysninger under udvekslingen af oplysninger er sikret via særlige bestemmelser i anden protokol (jf. artikel 8, 9, 10 og 11).

De nærmere bestemmelser om hemmeligholdelse af efterforskningsarbejdet fastsættes i medlemsstaternes nationale lovgivning. For Kommissionens vedkommende er princippet om pligt til ikke at give oplysninger om tjenestehemmeligheder knæsat i fællesskabsretten (artikel 214 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾).

Der bør fra sag til sag tages hensyn til de særlige træk og de særlige krav, der kendeteg-

ner en international efterforskning vedrørende De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

- c) Stk. 2 giver derudover den medlemsstat, der leverer oplysninger, mulighed for at fastsætte bestemte betingelser for, hvordan Kommissionen må anvende de givne oplysninger, eller for, hvordan Kommissionen må videregive dem til en anden medlemsstat.

En medlemsstat kan f. eks. fastsætte generelle eller særlige regler for sine kompetente myndigheder og på dette grundlag opstille bestemte betingelser for anvendelse af oplysninger, der tilvejebringer et beskyttelsesniveau svarende til beskyttelsesniveauet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, og som er i overensstemmelse med den nationale lovgivnings bestemmelser. I den forbindelse bør medlemsstaterne fra sag til sag tage hensyn til de særlige træk og de særlige krav, der kendetegner en international efterforskning vedrørende De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Artikel 8

Kommissionens ansvar for databeskyttelse

Kommissionen skal drage omsorg for, at den i forbindelse med udveksling af oplysninger i henhold til artikel 7, stk. 2, for så vidt angår dens behandling af personoplysninger iagttager et beskyttelsesniveau svarende til det niveau, der er fastlagt i direktiv 95/46/EF. Ved en erklæring til mødeprotokollen for den rådssamling, hvor direktivet blev vedtaget, accepterede Kommissionen de forpligtelser, som direktivet indebærer. Den retlige beskyttelse af alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, hviler på de principper, der er nedfældet i direktivets betragtninger, og på bestemmelserne i selve direktivet ⁽³⁾.

Den form for bistand, som Kommissionen vil være i stand til at yde medlemsstaterne som beskrevet under bemærkningerne til artikel 7, kommer til at indebære, at medlemsstaterne leverer alle former for data, herunder også personoplysninger, til Kommissionen, og at Kommissionen behandler sådanne data. Eftersom Kommissionen for at behandle sådanne data bliver nødt til at oprette egne registreringssystemer, fandt man det nødvendigt at indsætte bestemmelser i protokollen, som sikrer, at Kommissionen iagttager en række regler om beskyt-

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 3.

⁽³⁾ Artikel 8 stemmer overens med artikel 286 i EF-traktaten, som ændret ved Amsterdam-traktaten, hvori det fastsættes, at fællesskabsrettens bestemmelser om databeskyttelse fremover skal gælde for institutionerne.

⁽¹⁾ Omnummereret til artikel 287 i henhold til artikel 12 og bilaget til Amsterdam-traktaten.

telse af personoplysninger og om fortrolighed. Disse regler skal fastlægge, på hvilke betingelser Kommissionen lovligt kan behandle personoplysninger, og herunder også fastlægge betingelser vedrørende datakvalitet og databehandlingens legitimitet samt vedrørende den berørte persons ret til at få indsigt i sine personoplysninger, til at gøre indsigelse imod dem og til at få dem rettet.

Artikel 9

Offentliggørelse af regler for databeskyttelse

De regler, der vedtages vedrørende forpligtelserne i henhold til artikel 8, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Bestemmelserne vedrørende databeskyttelse vil få generel retsvirkning. De vil blive en del af forskrifterne om databeskyttelse under fællesskabsretten.

Det bør i den forbindelse bemærkes, at i henhold til anden protokols artikel 16, stk. 4, vil udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som omhandlet i artikel 7, stk. 2, blive stillet i bero, hvis de regler, der skal vedtages efter artikel 8, endnu ikke er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på det tidspunkt, hvor protokollen træder i kraft.

Artikel 10

Overførsel af data til andre medlemsstater og tredjelande

10.1. Generelle bemærkninger

Artikel 10 omhandler de betingelser, hvorpå Kommissionen kan overføre personoplysninger fra en medlemsstat, som den er kommet i besiddelse af som led i samarbejdet i henhold til artikel 7, til andre medlemsstater eller til tredjelande.

10.2. Stk. 1

Der er i princippet ingen hindringer for overførsel af oplysninger til andre medlemsstater, hvis behovet for at holde efterforskningsarbejdet hemmeligt er tilgodeset, og hvis de betingelser er overholdt, som den fremsendende medlemsstat måtte have fastsat for anvendelsen af sine oplysninger over for dels Kommissionen dels de medlemsstater, som de givne oplysninger måtte blive videregivet til.

Før dataene overføres, skal den medlemsstat, der har givet oplysningerne, underrettes om den påtænkte overførsel. Medlemsstaten har således

mulighed for at kontrollere betingelserne (artikel 7, stk. 2) i forbindelse med den påtænkte overførsel af oplysninger samt at kontrollere ajourføringen og rigtigheden af de data, der skal overføres.

Medlemsstaten skal sørge for at gennemføre denne kontrol uden forsinkelse, således at der undgås unødvendige proceduremæssige komplikationer i forbindelse med overførslen af oplysninger.

10.3. Stk. 2

Situationen er derimod anderledes, når det gælder overførsel af personoplysninger fra Kommissionen til tredjelande: Kommissionen må kun overføre sådanne oplysninger til et tredjeland, hvis den fremsendende medlemsstat har givet tilladelse her til. Som det f.eks. er tilfældet i kapitel IV i direktiv 95/46/EF, betyder dette, at den fremsendende medlemsstat kan vurdere, om det berørte tredjeland sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af oplysningerne.

Artikel 11

Tilsynsmyndighed

Artikel 11 skal ses i sammenhæng med artikel 28 i direktiv 95/46/EF, hvori det fastsættes, at der i hver medlemsstat »udpeges en eller flere offentlige myndigheder, der har til opgave på dens område at påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaten vedtager til gennemførelse af dette direktiv«.

I artikel 286, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Amsterdamtraktaten, pålægges Europa-Parlamentet og Rådet inden 1. januar 1999 at oprette en uafhængig EF-kontrolinstans vedrørende databeskyttelse. I artikel 11 i anden protokol præciseres det, at den pågældende kontrolinstans også vil have kompetence til at føre tilsyn med Kommissionens anvendelse af EF-databeskyttelsesbestemmelserne som led i anden protokol.

Artikel 12

Tilknytning til konventionen

12.1. Stk. 1

I stk. 1 henvises der til specifikke bestemmelser i svigkonventionen, og det slås fast, at de også gælder for hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 2 i anden protokol. De relevante bestemmelser i konventionen kan resumeres således:

- i artikel 3 fastsættes det, at virksomhedsledere kan kendes strafferetligt ansvarlige
- artikel 5 omhandler udlevering og *aut dedere, aut judicare*-princippet
- i artikel 6 knæsesættes princippet om et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne i tilfælde af svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Disse tre bestemmelser gælder uden nogen form for indskrænkning for den adfærd, der er omhandlet i artikel 2.

12.2. Stk. 2

I stk. 2 fastsættes det, at visse bestemmelser i konventionen finder anvendelse på anden protokol. Disse bestemmelser har følgende indhold:

- artikel 4 indeholder regler om straffemyndighed med hensyn til de berørte strafbare handlinger. Erklæringer i henhold til artikel 4, stk. 2, gælder også for anden protokol, medmindre andet angives i forbindelse med ratifikationen
- i artikel 7 knæsesættes *ne bis in idem*-princippet, som også gælder for de spørgsmål, der er omhandlet i anden protokol. Erklæringer i henhold til artikel 7, stk. 2, gælder også for protokollen, medmindre andet angives i forbindelse med ratifikationen. Det bemærkes, at fuldbyrdelse af en dom også omfatter tilfælde, hvor fuldbyrdelsen er suspenderet, fordi dommen er betinget
- ifølge artikel 9 kan medlemsstaterne i deres nationale ret vedtage bestemmelser, som går videre end konventionens bestemmelser. Det samme gælder for anden protokols bestemmelser, som også er minimumsforskrifter
- i artikel 10 fastsættes bl. a. regler for, hvordan medlemsstaterne skal underrette Kommissionen, og disse gælder også for de anliggender, der er omfattet af anden protokol.

Artikel 13

Domstolen

13.1. Generelle bemærkninger

Artikel 13 indeholder bestemmelser om De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence til at

afgøre tvister mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen om fortolkningen eller anvendelsen af anden protokol, samt om Domstolens kompetence vedrørende præjudicielle afgørelser.

13.2. Stk. 1 og 2

Stk. 1 omhandler de forhold, under hvilke Domstolen er kompetent i tvister mellem medlemsstaterne. Stk. 2 vedrører tvister mellem medlemsstater og Kommissionen. Disse bestemmelser er nemlig for at sikre sammenhængen mellem konventionen og anden protokol affattet således, at de i størst mulig udstrækning stemmer overens med artikel 8 i henholdsvis konventionen og første protokol. Detaljerede bemærkninger findes i den forklarende rapport til konventionen.

13.3. Stk. 3

I stk. 3 fastsættes det, at protokollen af 29. november 1996 om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser finder anvendelse på anden protokol. Nævnte protokol finder også anvendelse på konventionen og på første protokol. Erklæringer, der er fremsat i medfør af nævnte protokol, gælder også for anden protokol, medmindre andet angives i forbindelse med ratifikationen.

Artikel 14

Ansvar uden for kontraktforhold

I artikel 14 bekræftes det, at fællesskabsreglerne om Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold i artikel 215 og 178 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ gælder for Kommissionens handlinger i forbindelse med anvendelsen af anden protokol.

Da det ikke kan udelukkes, at Kommissionens aktiviteter i medfør af anden protokol kan føre til erstatningskrav fra privatpersoner, som får deres personoplysninger behandlet af Kommissionen, fandt man det nødvendigt at bekræfte, at også i sådanne tilfælde, hvor Kommissionen handler i medfør af beføjelser, som er tillagt den på anden vis end ved EF-traktaten, påfører den Fællesskabet et ansvar uden for kontraktforhold i overensstemmelse med artikel 215, stk. 2, i EF-traktaten.

⁽¹⁾ Omnummereret til henholdsvis artikel 288 og 235 i medfør af Amsterdam-traktaten.

Det er endvidere blevet slået fast, at De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre tvister om erstatning for skader, som Kommissionen eller dens tjenestemænd måtte forvolde under udøvelsen af deres opgaver i medfør af anden protokol.

Artikel 15

Domstolskontrol

I henhold til artikel 22 i direktiv 95/46/EF om databeskyttelse skal medlemsstaterne sørge for, at enhver har ret til for en domstol at indbringe en klage over krænkelse af de rettigheder, der garanteres i henhold til de nationale love, der gælder for behandlingen af relevante oplysninger. En sådan ret omfatter ret til indsigt, ret til at få oplysninger berigtiget, slettet eller blokeret, hvis de er ufuldstændige, urigtige eller for gamle til fortsat at blive lagret, samt ret til at rette anmodning til tilsynsmyndigheden.

De regler, som skal vedtages i medfør af anden protokols artikel 8, vil skulle indeholde bestemmelser, der giver privatpersoner sådanne rettigheder med hensyn til personoplysninger, der behandles af Kommissionen.

I henhold til artikel 15, stk. 1, er De Europæiske Fællesskabers Domstol kompetent til at behandle klager, der indbringes af fysiske og juridiske personer over beslutninger truffet af Kommissionen (herunder beslutning om ikke at træffe en beslutning) på grundlag af de regler, der er vedtaget i medfør af artikel 8. Domstolen vil i denne sammenhæng også være kompetent til at vurdere, om Kommissionen fuldt ud har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 8.

Artikel 15, stk. 1, bygger i vid udstrækning på ordlyden i EF-traktatens artikel 173, stk. 4⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 173, stk. 2.

Henvisningerne i artikel 15, stk. 2, til forskellige andre bestemmelser i EF-traktaten har til formål at tydeliggøre:

- at Rådet efter proceduren i EF-traktatens artikel 168a, stk. 1 og 2⁽²⁾, kan beslutte at give Retten i Første Instans kompetence i sager, der er omfattet af protokollens artikel 15, stk. 1
- hvilke tidsfrister der gælder for indbringelse af sager for Domstolen (artikel 173, stk. 5)⁽³⁾

⁽¹⁾ Omnummereret til artikel 230 i medfør af Amsterdamtraktaten.

⁽²⁾ Omnummereret til artikel 225 i medfør af Amsterdamtraktaten.

⁽³⁾ Omnummereret til artikel 230.

- hvilken form for afgørelse Domstolen kan træffe i en sag, der er indbragt for den (artikel 174, stk. 1)⁽⁴⁾
- hvilken retsvirkning en afgørelse truffet af Domstolen har for Kommissionen (artikel 176, stk. 1 og 2)⁽⁵⁾
- hvilken retsvirkning indbringelse af en klage for Domstolen har (artikel 185)⁽⁶⁾, og
- at Domstolen har ret til at foreskrive de foreløbige forholdsregler, den måtte finde nødvendige (artikel 186)⁽⁷⁾.

Artikel 16

Ikrafttræden

Artikel 16 omhandler anden protokols ikrafttræden, og det slås fast, at den ikke kan træde i kraft, før svigkonventionen er trådt i kraft.

Artikel 17

Nye medlemsstaters tiltrædelse

Artikel 17 omhandler nye EU-medlemsstaters tiltrædelse af anden protokol.

Artikel 18

Forbehold

18.1. Stk. 1

I visse medlemsstater er hvidvaskning af udbyttet fra aktiv og passiv bestikkelse kun strafbart, hvis der er tale om grove tilfælde af bestikkelse. For at disse medlemsstater skal kunne ratificere protokollen så hurtigt som muligt, har de fået mulighed for at tage forbehold på dette område. For at sikre, at det jævnlige vurderes, om der fortsat er behov for et sådant forbehold, er forbeholdet kun gyldigt i fem år, efter at der i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, er givet notifikation om, at protokollen er blevet vedtaget. Efter fem år kan forbeholdet fornyes én gang. Resultatet er således, at senest ti år, efter at den sidste medlemsstat har ratificeret protokollen, vil alle forbehold med hensyn til hvidvaskning af penge være bortfaldet.

⁽⁴⁾ Omnummereret til artikel 231.

⁽⁵⁾ Omnummereret til artikel 233.

⁽⁶⁾ Omnummereret til artikel 242.

⁽⁷⁾ Omnummereret til artikel 243.

18.2. Stk. 2

Lige fra starten af forhandlingerne om anden protokol har det voldt problemer for Østrig, at juridiske personer kan kendes ansvarlige og kan pålægges sanktioner, idet Østrig ikke opererer med strafferetligt ansvar for juridiske personer i sin lovgivning. Da problemet blev anset for at være af praktisk og ikke af principiel art, var det tydeligt, at Østrig havde brug for længere tid til at gennemføre artikel 3 og 4 end de øvrige medlemsstater. For at sikre, at dette specifikke problem ikke kom til at forsinke protokollens endelige ikrafttræden for alle medlemsstater, og for at tilskynde Østrig til at tilpasse sin lovgivning, fik Østrig mulighed for at tage forbehold med hensyn

til disse to artikler i fem år. Dette forbehold kan i modsætning til det forbehold, der er omhandlet i stk. 1, ikke fornyes, og det vil bortfalde fem år efter vedtagelsen af Rådets retsakt om udarbejdelse af protokollen, dvs. den 19. juni 2002.

18.3. Stk. 3

Eftersom artikel 4 og 7 i svigkonventionen ifølge artikel 12 også gælder for anden protokol, må forbehold, der er accepteret i medfør af nævnte bestemmelser, også gælde for anden protokol. De pågældende forbehold kan til enhver tid trækkes tilbage ved notifikation af generalsekretæren for Rådet.